

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Frank Jensen spørger: Har vi ikke tid til at give freden en chance? Jo, det har vi gjort. Det har vi gjort i 12 år, det har vi gjort i 144 måneder, det har vi gjort i 622 uger, det har vi gjort i 4.385 dage siden den første resolution, der sagde, at Saddam Hussein skulle aflevere alle våben betingelsesløst. Og jeg spørger så: Hvad med resten af verden, hvad med irakerne?

Saddam Hussein har startet to krige, han har sendt Scud-missiler mod Haifa i Jerusalem, han har dræbt mindst 80.000 af sine egne indbyggere med giftgas, som har været forbudt siden 1920.

Og til slut: Hr. Frank Jensen har været justitsminister og modtog dengang årlig Amnesty Internationals rapporter og kan sikkert også huske, hvad der stod om forholdene i irakiske fængsler, hvor man torterede mennesker i tusindvis hver måned. Og det, der også stod, var, at det indimellem var børnene, der blev hentet ind og torteret i overværelse af deres forældre for at få forældrene til at tilstå. Og det gjorde de. Hvornår er nok nok?

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Til hr. Ulrik Kragh, som siger, at Socialdemokratiet gør det her til et juridisk spørgsmål: Bestemt ikke. Det her er for os et holdningsmæssigt spørgsmål. Der er selvfølgelig også folkeret og jura i sagen, men for os er det klart et holdningsmæssigt spørgsmål. Saddam Hussein skal afvæbnes. Det kan kun gå for langsomt. Det har det gjort i alt for lang tid.

Vi gør fremskridt under resolution 1441. Det har Hans Blix rapporteret til Sikkerhedsrådet gentagne gange inden for de seneste 2-3 måneder. Fremskridt. Han har sagt, at han har brug for lidt mere tid. Nu har man stoppet hans arbejde.

Jeg forstår godt, at hr. Ulrik Kragh vil forsøge at gøre Socialdemokratiets holdning til et juridisk spørgsmål. Det har vi ikke noget ønske om. Vi vil bare have, at vi arbejder for det, som vi har arbejdet for gennem mange år, også med referencer helt tilbage til H.C. Hansen og Hans Hedtoft, og jeg var glad for, at hr. Søren Krarup gav mig anledning til også at mindes vores gløvede historie i Socialdemokratiet. Tak for det. Vi har hele tiden arbejdet for at få en international retsorden. Vi har hele tiden arbejdet. Og den retsorden har ikke været fuldkommen i efter-

krigsperioden, men vi har og specielt, vil jeg sige, efter 11. september gjort en række væsentlige fremskridt.

Vi beklager, at amerikanerne ikke bidrager til det. Det har de ikke gjort på en lang række områder. Lad mig bare minde om FN's internationale straffedomstol, hvor vi ikke kan få amerikanerne til anerkende en international straffedomstol. Det er da uacceptabelt. Det ved jeg i øvrigt også er en holdning, som deles af den nuværende udenrigsminister. Han har tilkendegivet det gang på gang.

Vi mener også, at det er uacceptabelt, at amerikanerne nu ikke vil acceptere FN's Sikkerhedsråd, og at våbeninspektørerne kan gøre deres arbejde færdigt, og der er vores tålmodighed nok i overensstemmelse med Blix'. Det er ikke år, det er ikke uger, men det må gerne være 1 eller 2 måneder mere.

Hvis det er indstillingen til Sikkerhedsrådet, så vil vi også fra Socialdemokratiets side her i Folketinget kunne bidrage til at medvirke til indsats også i forbindelse med en militær afvæbning af Saddam Hussein. Det har vi tilkendegivet.

Vi troede, at regeringen var enig i den holdning. Det var den indtil i går. Vi har så oplevet, at det har været et mummiespil, vi har været vidne til. Det er dybt uacceptabelt, at vi har en regering, der ikke er ærlig over for Folketinget.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

De næste tre er hr. Peter Skaarup, hr. Jesper Langballe og hr. Jens Rohde. Hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Frank Jensen hæfter sig hele tiden ved FN-opbakningen, og det er selvfølgelig et interessant diskussionsemne. Jeg synes, det mangler i debatten her, at sidste gang, da Danmark var med i en større militær operation, var det i Kosovo. Var der FN-resolutionsopbakning dengang under en socialdemokratisk-radikal regering?

Man kan være enig eller uenig i de aktioner, der skete i forbindelse med Kosovokonflikten, men det, der i hver fald står tilbage, er, at med udenrigsminister Niels Helveg Petersen og med statsminister Poul Nyrup Rasmussen i spidsen gik Danmark med i en aktion uden et klart FN-mandat. Det synes jeg lige, hr. Frank Jensen bør bekræfte, når nu det er så vigtigt at fremhæve FN-opbakning i den her sag.